

opgehoogd en op de oudere funderingen en uitbraak-sleuven opnieuw twee gebouwen zijn opgetrokken, het grootste van steen, groot $21,8 \times 10,2 \times 4,7/4,8$ cm, het kleinste van secundair verwerkte steen, groot $24 \times 11,2 \times 5,2$ cm, met langsgevels van één steen dikte. De grote vleugel krijgt nu een tussenmuur van secundair verwerkte steen, groot $24 \times 12 \times 5,5$ cm, waardoor een ruimte ontstaat ter lengte van 5,56 meter; het kleine gebouw is van steen, groot $18,5/19,2 \times 9 \times 4/4,5$ cm, met een vertrek lengte van 3,59 meter.

Dit laatste metselwerk mogen wij dateren in het midden van de 15de eeuw, zodat de verbouwing in deze tijd moet hebben plaatsgevonden.

De studie over de bouwgeschiedenis van de hof over de periode 1373-1564 door de heer Arkenbout ¹⁾ vermeldt, dat in 1464/65 een deel van het 14de eeuwse woongebouw wordt gesloopt en opnieuw opgetrokken en alles wijst erop, dat de gevonden fundamenten van dit gebouw afkomstig zijn. Ook het ophogen van het vloerniveau vindt in de oostelijke helft plaats in 1472/73, in het gedeelte dat niet is herbouwd, maar in 1515 aan een grote vernieuwing toe is.

Onder de losse vondsten waren behalve 14de eeuwse aardewerkscherven en een 16de eeuwse rekenpenning, enkele bakstenen, groot $27,5 \times 12,7 \times 5,2$ cm, die afkomstig moeten zijn van een ander gebouw, daterend uit omstreeks 1300.

Verder werd een beerput aangetroffen, die behoorde bij een huis, dat in de eerste helft van de 19de eeuw achter het nog bestaande in de tuin voorkomt op het kadastrale minuutplan. Deze put bevatte een groot aantal voorwerpen, merendeels gebruiksaardewerk, daterende tussen 1750 en 1850. Dit materiaal wordt ten behoeve van het Trompmuseum in Brielle zoveel mogelijk gerestaureerd door leden van de archeologische werkgroep 'De Nieuwe Maas'.

HEENVLIET

Door leden van de reeds eerder genoemde werkgroep is het onderzoek van het Branderf voltooid, waarbij enig machinaal grondverzet door de afdeling Oudheidkundig Onderzoek werd verricht. Het betreft hier hoofdzakelijk de 14de eeuwse woonlaag, enkele putten en een straatje met een aanzet van een brug over de sloot, die het Branderf scheidt van het Pastorie-erf.

Een sleuf op dit laatste erf leverde de oorspronkelijke breedte